

Wandeling van bijna 10 km: 'Rio Almonte'

Duur: minimaal 2½ uur

Start: vanaf Finca Las Abubillas

Kenmerken: afwisselende wandeling, met stijgen en dalen, rondwandeling. Deels door de stilte, tijdens een klein gedeelte hoort en ziet u de autoweg naar Trujillo/Madrid, u loopt tot aan de rivier, met evt. rivieroversteek. Neemt u koffie of een lunchpakket mee: langs de rivier vindt u zeker een lekker plekje om even te zitten.

Om te beginnen loopt u naar het dorp, gewoon rechtdoor blijven lopen tot aan de T splitsing van de hoofdweg. U steekt hier rechtdoor de weg over en volgt het pad aan de overkant. Na 200 meter kan er twijfel ontstaan hoe nu verder: volg het hoofdpad, dat naar rechts afbuigt. Dit pad daalt, stijgt en daalt..... U loopt het eerste gedeelte tussen de privé domeintjes van dorpsbewoners die nog hun eigen kippen, varkens, geiten of ezel hebben. Na ong. 800 meter bij een T-splitsing rechts af, het pad daalt af. Dit pad maakt onderdeel uit van het netwerk **VP** (zie notitie 1). U houdt op de volgende tweesprong rechts aan. U passeert een groene schuur aan uw linkerhand. Blijf dit pad gewoon volgen. U ziet en hoort hier de autosnelweg. Al gauw ziet u een lager gelegen nieuwe brug en daar weer achter ziet u iets verderop de Middeleeuwse brug. De rivier die u beneden u ziet is de Rio Almonte. De enige rivier in Extremadura, die nergens afgedamd is. Aan de overkant van de rivier ziet u een ruïne met een hoge schoorsteen. (zie notitie 2)

Als u al een eind bent afgedaald richting rivier, steekt u vanzelf een stroombedding van grovere keitjes over. Deze keitjes zijn achtergebleven door een waterstroompje, dwars op het pad, dat alleen stroomt na een heftige regenperiode. Het bredere pad waar u op loopt, zwenkt hier naar links af naar de rivier. Kies ervoor om hier rechtdoor te gaan, neem dus het smallere koeienpaadje. Dit koeienpaadje splitst zich eenmaal, houd hier rechts aan. U laat het door ons opgeworpen steenhoopje dus links liggen. Na een paar honderd meter wordt dit koeienpaadje vanzelf weer een breder pad. U komt uit bij de middelste brug. Loop (naar links dus) over de brug, neem na de brug het eerste brede pad naar rechts en loop over de oude Middeleeuwse brug. Bedenk dat deze brug speciaal is aangelegd om de bisschop van Plasencia de mogelijkheid te geven andere dorpen/steden in Extremadura te bereiken.

Deze bisschop is tevens verantwoordelijk voor de bouw van de kerk in Jaraicejo; een prestigieuze project, wat resulteerde in een (veel te) grote kerk voor zo'n klein dorp.

Volg het weggetje omhoog, wellicht wordt u een stukje vergezeld door een heel lieve zwarte hond, die graag enkele meters met u meeloopt. U komt uit op de provinciale weg. Volg de weg omhoog. Na een scherpe bocht naar rechts kunt u ervoor kiezen gewoon door te lopen over de

provinciale weg. In dat geval komt u langs bar/restaurant MontBlanc (zin in een kopje koffie, een caña (een kanja is een tap-biertje) of een broodje of een menu van de dag voor 11 euro per persoon (tussen 14.00 en 15.30 uur)

U kunt er ook voor kiezen na die scherpe bocht naar rechts, na zo'n 200 meter links de Camino Rural op te gaan, die ook in het dorp uitkomt. Vanaf hier vindt u de Finca wel terug.

Notitie 1.

Wetenswaardigheid: Langs dit pad (tegen de muurtjes) staan op verschillende plekken granieten paaltjes met de letters VP erop. Als de begroeiing niet te hoog is, ziet u ze zeker staan. VP betekent Vía Pecuaría. Dit pad maakt deel uit van een gigantisch netwerk van veepadten. Eeuwenlang werden deze paden gebruikt door herders die hun kudden (schapen, koeien) in het voorjaar naar de grazige weiden van de Picos de Europa (Noord-Spanje) brachten. Pas na de lange hete zomer keerden ze terug naar huis. Om de dieren te laten overleven was deze grote trek van vee, Transhumancia genoemd, noodzakelijk. Honderden kilometers werden er gelopen om de veestapel te laten overleven..... Een uitermate hard leven voor zowel de herders die mee trokken, als het vee dat onderweg vele gevaren tegen kwam (denk bv. aan wolven, die altijd achter de kuddes aantrokken). Deze paden moesten 75 meter breed zijn: de dieren moesten ten slotte ook tijdens hun tocht aan voedsel zien te komen.

Alleen de heel rijke boeren konden zich veroorloven thuis te blijven; zij hadden drinkpoelen die niet leeg raakten.

Notitie 2.

Deze hoge schoorsteen maakt deel uit van wat de mensen in het dorp ooit beleg op brood verschaftte: de wolwasserij. Nog menig oudere spreekt vol ontzag over deze vorm van werkverschaffing. Wij vinden het altijd leuk er binnen een kijkje te nemen, klim gerust hier of daar over een muurtje: even struinen is altijd leuk. (Mooie oude luiken....., maar pas op voor scherp afval!)

Finca Las Abubillas – www.extremadura-spanje.com – 0034-608.31.12.86